

1 בד"מ 1/7/22 המשנה למנכ"ל משרד הבריאות נ' האח האחות נטליה בירנבאום

2

3

מדינת ישראל

4

בתי הדין למשמעת – משרד הבריאות בירושלים

5

6

תיק בד"מ 1/7/2022

7

תאריך.

8

20/09/2022

9

10

11 לפי סעיף 16 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות), התשמ"א-1981

12

13

14 בפני חברי הועדה:

15

16 - כיושבת ראש

דר' שירלי לוז

17 - נציגת הסתדרות האחים והאחיות

גב' ענת כהן-אבוהב

18 - נציגת היועץ המשפטי לממשלה

עו"ד לינדה שפיר

19

20 התובע:

20

21 המשנה למנכ"ל

21

22

23 נ ג ד

23

24 הנקבלת:

24

25 האחות נטליה בירנבאום

25

26 מ.ר. 197442

26

באמצעות: עו"ד אלי סאבן	1
	2
החלטה	3
הקובלנה	4
1. ב- 04.07.2022 הוגשה כנגד הנקבלת קובלנה, בהתאם לתקנה 5 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות), התשמ"א-1981 (להלן: "התקנות"), שעניינה התנהגות בדרך שאינה הולמת את מקצוע הסיעוד, בכך שהנקבלת הורשעה בעבירה שיש עימה קלון או שיש בה כדי להראות שהיא חסרת האחריות הדרושה לעסוק בסיעוד, כאמור בסעיפים 15(1) ו- 15(4) לתקנות.	5
	6
	7
	8
	9
	10
2. הנקבלת הורשעה ביום 02.01.2022 במסגרת ת"פ פ 129-04-21 בביצוע עבירת תקיפה על ידי אחראי, הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בגין כך שבעת שעבדה כמטפלת בקשישים סיעודיים בבית אבות סיעודי, בשעה שהחליפה טיטול לקשישה חולת אלצהיימר ודימנטית, ילידת שנת 1923, המרותקת למיטתה, אשר התנגדה להחלפת הטיטול ודחפה את ידי הנקבלת ואף שרטה אותה. הנקבלת נתנה לה מכת אגרוף בעינה, שגרמה לקשישה המטומה מסביב לעין ימין.	11
	12
	13
	14
	15
	16
	17
לקובלנה צורף כתב האישום, פרוטוקול הדיון בבית המשפט ופסק דין.	18
ב- 3/7/2022, גזר בימ"ש השלום בחיפה את דינה של הנקבלת והטיל עליה חמידה חדשי מאסר ע"ת למשך שלוש שנים צו מבחן למשך 18 חדשים ושל"צ בהיקף של 350 שעות.	19
	20
	21
תגובת הנקבלת לאישום	22
3. בפתח הדיון הודתה הנקבלת במיוחס לה, הן בפרטי העבירה והן בסעיפי האישום המיוחסים לה.	23
	24
	25
לאור האמור, הננו מרשיעים את הנקבלת בעבירות המיוחסות לה בקובלנה כמפורט בסעיף 1 לעיל.	26
	27

- 1
- 2 **טעוני ב"כ הקובל, באשר לאמצעי המשמעת שיש להטיל על הנקבלת**
- 3 4. ב"כ הנקבלת עתר להתלות את רישיונה של הנקבלת לתקופה של 5 שנים, כאשר ביקש
- 4 שקו מנחה להחלטתנו תהיה החלטת הוועדה מיום 17.05.2012, בעניינה של **אירנה**
- 5 **חיימוב**. ייאמר כבר, כי עניין זה אינו כלל דומה לקובלנה הנדונה בפנינו. מדובר בהרשעה
- 6 בבית המשפט המחוזי בגין עבירות חמורות של התעללות בחסר ישע ובמירמה והפרת
- 7 אמונים, אירנה חיימוב נהגה כלפי חסר הישע באלימות פיזית קשה ובאלימות מילולית
- 8 חמורה ומשפילה. יצוין כי אם היה עומד ב"כ הקובל על עתירתו, אין החלטה זו יכולה
- 9 לשמש כקו מנחה.
- 10
- 11 5. ב"כ הקובל, לאחר שב"כ הנקבלת הודיעו כי התובע הראשי סיכם איתו כי ישאיר את
- 12 אמצעי המשמעת לשיקול דעת הוועדה, חזר בו מעתירה זו והודיע כדלקמן:
- 13
- 14 **"מודיע, כי חוזר על טענתו כי יש להתלות את רישיונה. כמו כן, חוזר**
- 15 **על כל טענותיו ונימוקיו כפי שהוצגו בדיון אולם, הקובל מבקש שלא**
- 16 **לנקוב במשך ההתלייה המבוקשת ולהותירו לשיקול דעת הוועדה**
- 17 **הנכבדה".**
- 18
- 19 6. ב"כ הקובל חזר על פרטי העבירה, בהדגשה כי מדובר באחות אשר תקפה קשישה בת
- 20 95, ובתשובה הבהיר, כי הקשישה לא נזקקה לכל טיפול רפואי בעקבות האירועים.
- 21
- 22 כן ציין, כי מהתסקיר שהוגש לבית המשפט עולה העובדה, כי בעת האירוע היה חוסר
- 23 בכוח אדם וכי על הנקבלת, יחד עם מטפלת נוספת, היה לדאוג ל- 41 מטופלים.
- 24
- 25 כן ציין, כי הנקבלת הביעה צער וחרטה על האירוע וכן ברור לה כי היה עליה להיעזר
- 26 במטפלת הנוספת, בעת שלא הצליחה להשתלט על המטופלת.
- 27

- 1 עם זאת מצויין, כי נסיבות אלו לא יכולות להצדיק את התנהגותה, שכן מדובר בפגיעה
- 2 ממשית בגופה של חסרת ישע, שהיתה תחת אחריותה. ולמותר לציין ולהדגיש, עד כמה
- 3 חסרת ישע היתה המטופלת בהיותה מרותקת למיטתה, סובלת ממצב פיזי קוגניטיבי ירוד
- 4 עקב מחלת האלצהיימר, וכן אחד מסממני מחלה זו היא האגרסיביות. התנהגות הנקבלת
- 5 מהווה סטייה חמורה מהסטנדרט המצופה מאחות ומאנשי מקצוע ברפואה ולא ניתן
- 6 להשלים עם מקרים בהם אנשי סיעוד יפגעו בשלום החוסים.
- 7
- 8 7. ב"כ הקובל מפנה לשורת פסקי דין: ע"פ 1836/12 בעניין קריסנה נריינה.
- 9
- 10 נציין כבר עתה, כי מדובר בתיעוד התעללות בקשיש במשך תקופה, על ידי מי שטיפל בו
- 11 בביתו, ועל כן שוב אין דומה לנסיבות שבפנינו.
- 12
- 13 ב"כ הקובל מפנה לפסק דין באשר לאמירה, כי החברה נבחנת באופן שהיא מטפלת בחסרי
- 14 ישע שבקירבה, זקנים וילדים בפרט במוסדות ו/או בביתם.
- 15
- 16 כאשר מגיעים מקרים אלו לדיון, ראוי שיזכו למענה שיפוטי הולם, לפיהם לא ניתן
- 17 להשלים עם מעשים, מעשי אלימות, השפלה וניצול של קשישים אלו בידי מטופליהם.
- 18
- 19 וממשיך, כי חשוב שבתי המשפט יעבירו מסר ברור ונחרץ וחד משמעי, שיש בו התווייה
- 20 של נורמות התנהגותיות ראויות וסטייה מהן תהא התנהגות פסולה ואסורה.
- 21
- 22 ועוד מפנה באותו עניין לע"פ 7088/2016 מריה קומיט נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו),
- 23 נעיר כי גם כאן מדובר במעשים תוך תכנון מוקדם, ועוד הבסיס היא הרשעה לפי סעי
- 24 368ג סיפא, שלא כמו בענייננו.
- 25

1 ב"כ הקובל מבהיר, כי היפנה בפסק הדין למטפלים שלא הוכשרו כאחים / אחיות אבל
2 לדידו, דברים אלו יפים לכל מי שעוסק בסיעוד. ועוד, ענישה קלה בגין המעשה הפלילי,
3 אינה משליכה על אמצעי המשמעת שיש להטיל על האחות:

4
5 **"אנחנו אומרים, שתכלית הענישה הפלילית אינה זהה לתכליות**
6 **אמצעי המשמעת. כאשר התכלית העיקרית של אמצעי המשמעת היא**
7 **למנוע פגיעה משמעותית בתפקוד של השירות או בתדמיתו, שכן**
8 **בתדמית ראו תנאי הכרחי לפעילות תקינה".**

9
10 ראה 5282/98 תמר כתב:

11
12 **"התכליות שונות לגמרי ונתיבים אחרים לגמרי".**

13
14 ב"כ הקובל מבקש לתת משקל משמעותי לשיקול הרתעה, לתדמית מקצוע הסיעוד והצורך
15 להגן על חוסים וקשישים במוסדות סיעודיים ועלכן יש להחמיר בענישה.

16
17 8. ב"כ הקובל מציין, כי הנקבלת עסקה בטיפול בקשישים כ- 30 שנה בבית אבות סיעודי,
18 עד שפוטרה בגין האירוע נשוא הדיון. סביר כי תתקשה למצוא עבודה בתחם הסיעוד. היא
19 בת 62 ומפסק הדין לומד על הפגיעה שפגעה בקשישה "המטומה גדולה מסביב עינה
20 הימנית", וכן מייחס בית המשפט בעניינה, בגזר הדין, את מצבה של המטופלת כפי
21 שהתרשם מצפייה בסרטון המתעד את האירוע.

22
23 עוד עולה מגזר הדין בעניינה של הנקבלת, כי לבד ממקרה זה, תפקודה היה תקין ולא
24 הורשעה מעולם. אך בכל אלו אין, לדעתו, להוריד מאחריותה או להצדיק הקלה באמצעי
25 המשמעת ומציין, כי בית המשפט העליון דן בסוגיות אלו וקבע, כי:

26

1	"מדובר באנשים נורמטיביים וחיוביים, אולם השחיקה או האתגרים
2	בעבודה הטיפולית לא מצדיקה, לא מצדיקים, לא מורידים מהחומרה
3	בביצוע העבירה כנגד חסרי ישע".
4	(עמ' 13 שורות 19 – 21 לפרוטוקול).
5	
6	עוד מציין ב"כ הקובל, כי הטענות בדבר עומס וכיו"ב, אין בהם כדי להקל עימה, שכן יהיה
7	בכך כדי לשלוח מסר שגוי לציבור האחים והאחיות, שכן מהותו של התפקיד הינו טיפול
8	במטופלים במצבים השונים שמחייבים גישה אחרת, ולא אלימה!
9	
10	9. לביסוס עתירתו בדבר ענישה מחמירה הביא ב"כ הקובל את עניינו של האח נפאע נידאל ,
11	מיום 30.06.2013, שם סטר האח לחולה, רישיונו הותלה לתקופה של 10 חודשים, כי
12	האח לא הודה באשמה, לא נטל אחריות על מעשהו או הביע חרטה וכן לא עמד לדין פלילי.
13	
14	נסיבות הסטירה אינן מפורטות בהחלטת הוועדה ועל כן לא נוכל להתייחס אליה.
15	
16	עוד היפנה ב"כ הקובל לעניינה של האחות אולגה ניאזוב , מיום 11.05.2016. מדובר
17	בגניבת עגילים מחולה שהיתה מאושפזת בבית חולים קפלן, שם עבדה האחות. רישיונה
18	של הנקבלת הותלה למשך שנה.
19	
20	ועוד בעניינו של האח סעיד זבידאת , שם הוטלו על האח 14 ימי התלייה בלבד, שנוכו
21	מתקופת השעייתו, נציין כי הנסיבות המיוחדות, בין היתר, בשל ההליכים שננקטו נגד האח
22	הנקבל, לרבות בבתי הדין למשמעת לעובדי המדינה, עינויי הדין, השעייתו וכיו"ב נימוקים
23	המפורטים בהרחבה בהחלטת הוועדה, הוטל אמצעי משמעת כמפורט לעיל.
24	
25	לסיכום, ב"כ הקובל, כאמור, מותיר את תקופת ההתלייה לשיקול דעת הוועדה.
26	
27	טיעוני ב"כ הנקבלת

10. הנקבלת הודתה, כאמור, בקובלנה. הינה בת 62, נשואה לרופא גניקולוג העובד בבית החולים ואם לשני ילדים, הבכור בן 42, מהנדס בוגר הטכניון ובתה בת 33, בעלת תואר בכלכלה וניהול. ילדיה נשואים ולהם ילדים – נכדיה של הנקבלת. אין לחובתה תיקים קודמים, לא בתחום הפלילי ולא בתחום המשמעתי. מעולם לא ננזפה או עמדה בפני ועדה כלשהי. עברה נקי מכל רבב.
- בגין המעשה נשוא הדיון נעצרה ליומיים, עם סיום חקירתה. משהובאה לבית המשפט להארכת מעצרה, שוחררה מיידית ומובן כי לא היתה כל סיבה למעצר.
- הנקבלת נטלה אחריות על המעשה והודתה במיוחס לה בכתב האישום וגם בקובלנה. האירוע התרחש לפני 4 שנים – 27.12.2018. דובר במעשה לא מתוכנן, רגעי ונבע מהתנגדות המטופלת להחלפת הטיטול, בה שרטה המטופלת את הנקבלת.
- לו הסרטון היה מוצג, הרי הוועדה יכלה להתרשם מהאירוע באופן מדויק. הנקבלת עשתה את עבודתה הקשה במשך 30 שנה, ולמעשה לאחר האירוע נשוא הקובלנה, הפסיקה עבודתה. הסרטון ממחיש את ההתנגדות, את גודלה הפיזי של המטופלת, כיצד היא שורטת את הנקבלת ואת תגובתה של הנקבלת:
- "שולחת יד והיד נוגעת לה בפנים באיזור העין ... נגיעה אחת לשנייה לאלפית השנייה. זה מה שקורה שם ולאחר מכן הסתיים הטיפול"**
- (ראה פרוטוקול עמ' 31 שורות 14 – 17).
- "תגובה ספונטנית לא נכונה" (שם, שורה 18).**
11. אין ספק כי כל סטייה מהנורמות פסולה, אולם יש לבחון נסיבותיה ומי ביצע הסטייה. האם זו לוותה באכזריות לשמה, בתכנון מראש או שמא, כפי שאירע כאן, כתגובה ספונטנית, על אף, כאמור, שהיתה פסולה.

אין ולא כלום למקרה זה ולפסקי הדין שצוטטו על ידי ב"כ הקובל.	1
	2
גם בית המשפט בהליך הפלילי הטיל עונש שיקומי לחלוטין, לאחר שהתרשם מהנקבלת,	3
ראה הסרטון וכן קיבל את התסקיר בעניינה, וכך הטיל עליה של"צ ופיקוח של קצין מבחן	4
בלבד.	5
	6
הנקבלת מבצעת את השל"צ בבית הקשיש בעכו. הנקבלת הגיבה באופן קשה ביותר	7
לאירוע, עולמה חרב עליה. ארבע שנים של סיוט, כאשר חלק מן הקושי היה גם בחשיפת	8
התנהגות בפני בני משפחתה:	9
	10
"לא יודעת איך זה, חששתי מאוד מתגובת המשפחה שלי ... לא יודעת	11
מה לעשות, אולי להתאבד וזהו" (2/ס מכתב השימוע).	12
	13
העבודה בבית הקשיש החזירה לה את ההרגשה כי יש ביכולתה לתרום, ובמקום מבקשים	14
ממנה אף להישאר אחרי השעות בהן חייבת להימצא.	15
	16
12. הנקבלת, כפי שהוגדר בתסקיר אשר תכנו למעשה אומץ על ידי בית המשפט, מצוייה	17
בדרגה הכי נמוכה של מסוכנות, קיבלה אחריות על המעשה מן הרגע הראשון, כפי שעולה	18
ממכתב השימוע 2/ס.	19
אין המדובר במעשה מתוכנן, כעולה מפסק הדין בעניינה, וכפי שצויין, בית המשפט קבע	20
קביעותיו לאחר שצפה בסרטון.	21
	22
ועל כן, אין כדי להצדיק המעשה, אך יש להעמידו באור הנכון. ואכן בתסקיר מפורט מצבה	23
חוסר מסוכנותה, הצורך בתהליך שיקומי וסיבלה הרב, הנובע מעצם המעשה.	24
	25

13. 1 יש לציין, כי הצוות שבבית האבות אהב לעבוד עימה, היא היתה "ראש גדול", אמירה
2 כמופיע בשיחת הבירור, אינה פשוטה כלל ועיקר, היא מגיעה ממשפחה טובה, המחנכת
3 לעשייה ולערכים, ועל כן הקושי שלה להתמודד.
4
14. 5 ב"כ הנקבלת מפנה לעניינו של האח **זבידיאט**, שם נגזרו 14 ימי התלייה, בחופף לתקופת
6 ההשעייה. ועוד לעניינו של **חליל רעד** – אח מוסמך – אלימות פיזית כלפי שתי מטופלות
7 במוסד לחולי נפש. רישונו הותלה לחודשיים – 4/ס.
8
- 9 עניינו של האח **עלא עומאר** – 5/ס, תקף מטופלת במרכז גריאטרי ונדון לשנת מאסר,
10 קנס כס פי ופיצויים בגין תקיפה בנסיבות מחמירות, מרמה והפרת אמונים ונדון ל- 3
11 חודשי התלייה ע"י הועדה.
12
- 13 החלטה נוספת בעניינה של **מרינה ברנקליק** – אחות מעשית – 6/ס.
14 אלימות נגד מטופלת מונשמת עם ידיים קשורות. בצער רב הוטלו 4 חודשי התלייה (דעת
15 המיעוט סברה כי יש להטיל חודש בלבד).
16
- 17 והחלטה נוספת בעניינה של **מרינה אוסטינסקי** – 7/ס, אחות שהפגינה אלימות פיזית
18 וגרמה לחבלה למטופלת חסר ישע. נקטה בכוח מופרז, מסרה דיור כוזב על האירוע על
19 אף חומרתה של האלימות והאירוע, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הוטלה התליית
20 רישיון לתקופה של 4 חודשים.
21
15. 22 צו המבחן והשל"צ מסייעים לנקבלת בהתמודדותה הנפשית עם האירוע, שכן זו מסגרת
23 המאפשרת לה שיחות ופורקן המועקה בה היא מצוייה. ובאשר לשל"צ, אותו היא מרצה
24 בבית הקשיש, מחזיר לה את הביטחון והתחושה כי היא מועילה לחברה, כשם שעשתה כל
25 חייה.
26

- 1 ועל כן, אם הוועדה תחליט בסופו של דבר על התלייה, הרי זו צריכה להיות בת חודש,
2 חודשיים לכל היותר.
- 3
- 4 עשייתה, עברה, הודאתה באשמה והאופן הקשה בו קיבלה היא עצמה את האירוע, אמורים
5 להטות את הכף לקולא.
- 6 16. הנקבלת, בדבריה בפנינו, הביעה צער על האירוע ומסרה, כי במשך 4 השנים מקרות
7 האירוע אינה מרגישה בטוב, וגם במהלך דבריה, נקטעו בשל בכייה. בתשובה לוועדה
8 מסרה, כי בבית הקשיש תפקידה לסייע לקשישים המגיעים בכל אשר נדרש, ליווי
9 לשירותים, הגשת אוכל, הגשת ופינוי משחקים ועוד. על אף שהיא מתבקשת מידי פעם
10 לבצע פעולות השמורות לאחות, אינה עושה זאת.
- 11
- 12 הנקבלת מגיעה לבית הקשיש פעמיים בשבוע ל- 6 שעות בכל פעם. ועוד, לשאלת הוועדה
13 הוסיפה, כי הכירה את הקשישה ומסרה, כי "היתה חמודה, אבל ... קצת אלימה" (שורה
14 3 בעמ' 51 לפרוטוקול). עוד הוסיפה, שבמהלך עבודתה סייעה תמיד לצוות המטפלים,
15 כאשר היא לא רצתה לאכול או להחליף בגדים, והכל כדי למנוע טיפול בכוח.
- 16
- 17 היא מוסיפה בשורות 10-12:
- 18
- 19 "מה שקרה לי אני מאד מאד מצטערת ואני מתביישת על המקרה הזה
20 בגלל זה אני, אני לא יודעת איך להסביר את זה".
- 21
- 22
- 23 **דיון והמלצה**
- 24 17. בפנינו הונחה הקובלנה והצדדים טענו באשר לנסיבות אותו אגרוף בעינה של הקשישה.
25 על אף קיומו של סרטון וידאו, בו הונצחה העבירה ונסיבותיה וכן תמונה של הפגיעה,
26 שנגרמה לקשישה המדברת בעד עצמה זה לא הוצג בפנינו. הואיל וכך, נכון יהיה שנאמץ
27 את קביעתה של השופטת הבכירה אורית קנטור, אשר צפתה באירוע.

יצויין, כי ב"כ הנקבלת צפה בסרטון ואילו ב"כ הקובל לא עשה כן. ועל כן, העובדות
הצריכות לענייננו, מתוך פסק דינה של השופטת :

**"אין מדובר בעבירה שבוצעה תוך תכנון אלא בהתאם להתרשמותי
מהסרט בו צפיתי, נבעה כתגובה מהתנגדותה של הקשישה לתהליך
החלפת הטיטול, כשזו שרטה את הנאשמת והביעה התנגדות פיזית
לטיפול. אין בכך להצדיק חו"ח את מעשיה של הנאשמת, אלא
להעמידם באור הנסיבות שהתרחשו בפועל".**

18. מקבלים אנו את עמדת ב"כ הקובל באשר לחשיבותו של ההליך המשמעותי, אשר תכליתו
שונה מן ההליך הפלילי, וכן הצורך לשמור מכל משמר על מעמדו של המטפל ושל
המקצוע, בין אם הוא רופא, אח מעשי או מוסמך וכן את חובתו של מי שמטפל, באוכלוסייה
המוחלשת, ומשנה חומרה בקשישים חסרי ישע, שלא לנהוג באלימות, לסטות מן הדרך
המקובלת ולנהוג בכל האמצעים העומדים לרשות המטפל על מנת להימנע מפגיעה
במטופל, בין אם מדובר בקריאה לעזרה או בכל דרך שתמנע אלימות, וכן יש לתת משקל
משמעותי לשיקולי הרתעה ובצורך על שמירה על חוסים וקשישים במוסדות סיעודיים.

וכדברי כב' השופטת קנטור בעמ' 9 סעיף 16:

**"אין חולק כי מדיניות הענישה מחייבת הטלת ענישה משמעותית
ומחמירה על אלה האחראים על חסרי ישע וקשישים הנתונים
לחסדיהם ולאחריותם באופן מוחלט".**

אך לצד אלו דברי ב"כ הקובל, הם כלליים ומנותקים במידה רבה מן העובדה שבפנינו.

19. 1 לזכותה של הנקבלת יש לציין, כי הודתה באשמה ונטלה אחריות מלאה על מעשיה. הביעה
2 צער וחרטה בכל הזדמנות, הן בשיחת השימוע והן בדיון בבית המשפט, כך גם עולה
3 מתסקיר קצינת המבחן בעמ' 3 – ס' 1 – שורה 3:

4
5 **"נטליה ביטאה בפנינו צער עמוק ואכזבה מהתנהלותה בשל הפגיעה**
6 **בקשישה והנזק שגרמה לה במעשיה".**

7
8 אף אנו התרשמנו כי צערה וחרטתה כנים ואמיתים. הנקבלת עסקה בטיפול בקשישים כ-
9 30 שנה, ומעולם לא זומנה לבירור / הליך בדיקה ולא נרשמה התנהגות חריגה לחובתה.
10 הנקבלת נעצרה בגין אירוע זה ושהתה יומיים במעצר, אירוע טראומתי עבורה, כך מתסקיר
11 שירות המבחן. ועוד, בעמ' 3 לאותו תסקיר:

12
13 **"מתקשה להירדם בלילות וסובלת מלחצים מתחושות אשמה חרטה**
14 **וחוסר ערך והיעדר יכולת לחוות כל הנאה בשיגרת חייה ...**
15 **התרשמנו כי הינה נתונה במצוקה נפשית משמעותית והמלצנו לה**
16 **להשתלב בהליך טיפולי, והיא הביעה נכונות לשתף פעולה ואף לבחון**
17 **את התנהלותה בעת ביצוע העבירה".**

18
19 ועוד מוסיף שירות המבחן, כי:

20
21 **"אנו מבינים את ביצוע העבירה כאירוע אפיזודי שנעשה על רקע לחץ**
22 **ומתח במקום עבודה ...**

23
24 הננו מאמצים את קביעת שירות המבחן בעמוד 4 ב- ס' 1:

25
26 **"כי רמת הסיכון במקרה זה להישנות עבירות אלימות נמוכה ורמת המסוכנות**
27 **.....הצפויה נמוכה אף היא".**

	1
שירות המבחן המליץ:	2
	3
"על ערוץ טיפולי שיקומי הטלת צו מבחן פיקוחי פרטני למשך שנה	4
ומחצה וכן ענישה גמולית חינוכית ברף הגבוה ... צו של"צ בהיקף	5
נרחב ... צו של"צ בהיקף של 350 שעות".	6
	7
גזר הדין בעניינה ניתן ביולי 2022, ומכאן כי הנקבלת מצוייה תחת צו המבחן וכן מבצע	8
את צו השל"צ, אשר רק התחילה לבצעו, לכן יעברו עוד חודשים רבים עד סיום משימה	9
זו.	10
	11
עוד נוסף, כי שליחתה לבצע של"צ בבית קשיש אף היא מעידה עד כמה אין המערכת	12
רואה בנקבלת מסוכנות כלשהי.	13
כן הודיענו ב"כ הנקבלת כי המדינה משכה ערעורה ואילו הנקבלת תפצה את משפחת	14
המטופלת.	15
	16
נסיבות אלו, מביאנו לכלל מסקנה כי מדובר במקרה חריג ביותר ועל כן, החלטנו	17
להטיל על הנקבלת עונש התלייה בן 30 יום בלבד, מיום מתן החלטתנו ותקופה זו תימנה,	18
כאמור, בתוך תקופת השל"צ.	19
	20
ניתנה היום. 20/09/22	21
	22
	23
	24
דר' שירלי לוז, גב' ענת כהן-אבוהב, עו"ד לינדה שפיר	25
יו"ר הוועדה נציגת הסתדרות נציגת היועץ המשפטי לממשלה	26
	27
האחים והאחיות	